

Ohjaa aivosi onnistumaan!

Mielikuva ohjaa ihmisen toimintaa, ja tavoite on mielikuva lopputuloksesta. Mene selällesi ja mieti, millainen haluat olla ihmisenä! Luo itsellesi positiivinen mielikuva lopputuloksesta! Jos laihdutat, mieti, miltä näytät kymmenen kiloa laihempana. Ja opettele nauramaan itsellesi.

Näin Riitta Tanninen neuvoi kuulijoitaan, neljäkymmentä Hetkyn ITU-kerholaista, jotka olivat tulleet Eläke-Varmaan 16.5.95 kuulemaan, mitä on onnistumisen ja tekemisen intohimo.

Kun Riitta Tanninen oli lopettanut oman osuutensa, keskustelu jatkui vilkkaana vielä pitkään eri aiheista, mm. työttömyydestä. Ihminen voi tuntea nuortuvansa kymmenen vuotta, kun hyvästä uraputkesta joutuu hyppäämään tuntemattomaan. Työtön voi uusiutua ja kouluttautua, kun osa työelämässä olevista on kuin tyhjiin puristettuja sitruunoita. Monethan alistuvat melkein mihin tahansa säilyttääkseen työpaikkansa. Joku on sanonut, että ihmisen pitäisi kerran elämässään saada potkut, niin hän huomaisi, että vielä senkin jälkeen hän jää henkiin. Alan vaihto on haaste eikä vain pakko: Opiskelu on ilo.

Omaa esitystään Riitta Tanninen havainnollisti sarjakuvin, ja löysi niistä mielenkiintoisia oivalluksia:

- Voittaminen pitää päättää etukäteen. Se on positiivista itsekkyyttä. Riitta heitti kalvolle sarjakuvan, jonka puhekuplissa sanottiin: "Tärkeintä ei ole voitto vaan jalo kilpa." "Kuka niin on sanonut?" "Häviäjä."
- Elämässä seisotaan usein STOP-merkin takana, ja itse pitää päättää, milloin lähdetään liikkeelle. Tämä konkretisoitui sarjakuvassa, jossa Harald Hirmuinen ja Orm Onnekas olivat pysähtyneet STOP-merkin taakse, ja kävivät seuraavan keskustelun: "Mutta kuinka kauan?" "Sitä ei sanota." "Toivoisinpa, ettet olisi oppinut lukemaan."
- Tarvitaan uudenlaista ajattelua ja toimintaa, ja sitä voidaan saada aikaan skenaarioiden avulla, mutta Suomessa ollaan hitaita muuttamaan toimintatapoja. Kuten sarjakuvassa: "Mitä sinä puuhaat?" "Veistelin pillin kalojen houkuttelemiseksi." "Ei kaloja tuolla tavalla voi pyytää." "No ei sitten." Viimeisessä kuvassa kalat ovat tulossa kohti pillin ääntä, mutta soittaja heittää pillin pois ja kääntää kaloille selkensä.

Riitta Tanninen lukee ajan merkkejä, ja näkee niiden matemaattisen varmasti viittaavan siihen, että lama on tulossa puolentoista vuoden kuluttua. Vanhat, hyvät ajat eivät palaa enää koskaan. Ihminen opiskelee elämänsä aikana kolme tai neljä eri ammattia, ja hänellä saattaa tulevaisuudessa olla jopa 30 eri työnantajaa. Ihminen joutuu myymään itsensä jatkuvasti uudelle työnantajalle.

Suomalaisilla olisi Riitta Tannisen mielestä paljon parantamisen varaa. Suomalainen menestyy vain erikoisosaamisellaan, ja se pitää osata myydä. Myynti on ihmistaitojen osaamista, oman yrityksen ja työn arvostamista ja oikeaa asennetta. Mutta kun suomalainen menee ulkomaille, hän kertoo ensimmäiseksi pankkikriisit ja presidentin laastarit. Yritä siinä sitten solmia luottamuksellisia kauppasuhteita!

Suomalainen ei tunne edes omaa kulttuuriaan. Riitta Tanninen kertoi värikkään esimerkin, kun hän tapasi ulkomailla mustapintaisen miehen, joka innostui kuultuaan, että Riitta on kotoisin Keravalta: Kerrankin tuo mies tapasi ihmisen Kerava - Järvenpää - Tuusula -alueelta. Ja sitten hän kertoi, miten Sibelius on vaikuttanut Tuusulan seutuun ja miksi suomalaiset puhuvat suomea. Tällaisessa tilanteessa suomalainen kuuntelee vuodatusta sanattomana, yrittäen peittää omaa tietämättömyyttään.

Riitta Tannisen esitys rönnsyi monissa asioissa:

- Kansainvälistyminen vaatii suomalaisilta vuorovaikutusvalmiuksia, oppimisvalmiuksia sekä valmiuksia itsen ja ympäristön kehittämiseen, eikä meillä ole aikaa odottaa uutta sukupolvea, joka omaksuu nämä asiat koulun penkillä, koska he vaikuttavat yhteiskunnassa vasta 25 vuoden kuluttua.
- Arvokeskustelu ei ole konkreettista, ellei ihminen voi osoittaa, että hänen arvonsa ovat todellisia, että hän tekee niiden hyväksi jotain ja uhraa niille määrätietoisesti aikaansa. Esimerkiksi ympäristölle, perheelle tai terveydelle.
- Miksi suomalaiset luennolla ryntäävät peräpenkkiin ja ovat valmiita poistumaan jo viisi minuuttia ennen luennon loppumista?
- Laatu lähtee aina yksilöstä. Jokaisen pitäisi ajatella, että laatu on sitä, että kun hän itse tulee huoneeseen, laatu paranee jonkin verran.

Mikä ero on unelmalla ja tavoitteella? Unelmista löytyy kyllä asioita, joista voi tulla tavoitteita. Mutta tavoitteella on aina päivämäärä, ja tavoite ohjaa toimintaa. Ihmiset unelmoivat ikuisesta elämästä, eivätkä tiedä, mitä tekisivät sateisena sunnuntai-iltapäivänä. Ihmiset unelmoivat varhaiseläkkeestä, mutta eivät tiedä, mitä sitten tekisivät. Onnekkuus on sitä, että ihminen tai organisaatio saa sattumalta "lottovoiton" eli eräänlainen unelma toteutuu. Menestys taas on sitä, että ihminen tai organisaatio ihmisten kautta saavuttaa, mitä on tavoitellut.

Mitä on oppimisen intohimo? Koulu on mahdollisuus oppia asioita. Tämän oivaltaa selvästi, kun kiertää kehitysmaissa, missä haaveena on, että saisi oppia lukemaan. Maailmasta löytyy onnellisia ihmisiä, jotka eivät tiedä materiaalisesta hyvinvoinnista yhtään mitään. Suomalaiset kuuluvat hyvinvointimaihin, mutta mitä on hyvinvointi maassa, joka johtaa itsemurhatilastoja?

Riitta Tanninen antoi seuraavat neuvot itseluottamuksen kehittämiseen:

- Arvosta omaa nimeäsi, niin arvostat myös itseäsi.
- Pukeudu siististi.
- Opi sanomaan kiitos kohteliaisuudesta.
- Tee kehittämisprojekti, joka on salainen lista asioita, joita haluat vielä oppia.
- Kerää matkalaukkuusi onnistumisasi ja hyviä ominaisuuksiasi.
- Katso ihmisiä silmiin.
- Hymyile enemmän.

Riitta Tanninen päätti esityksensä Martin Luther Kingin sanoihin: Jos olet kadunlakaisija, niin lakaise niin, että kaikki näkevät, että se on sinun lakaisemasi.